

De her spørgsmål har vi jo diskuteret i nogle år, og der er nogle politiske forskelle. Det kan vi lige så godt erkende.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg synes lige, at jeg vil sige til økonomiministeren, at vi jo må være enige om, at det, som Venstre var med til at foreslå, og som blev vedtaget i 1999, tror jeg det var, står vi selvfølgelig ved, men det, der er fremlagt nu af økonomiministeren, har vi hverken lod eller del i. Det har vi ikke drøftet med økonomiministeren.

Hvad angår det, jeg foreslog, da jeg var oppe, med ejendomsmæglermodellen, som jeg kaldte den, er der vel kun det enkle at sige, at Venstre har revurderet sin opfattelse i nogen grad, men ikke fuldstændigt. Man kan også sige det på en anden måde, nemlig at alle vel har lov til at blive klogere. Det plejer ministeren at være en af de første til at være enig i. Andet er det ikke, og jeg vil meget gerne have, at vi ser på den ejendomsmæglermodel.

Så kort kan det siges.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven og lov om fondsmæglerselskaber. (Anvendelse af interne modeller til kapitaldækningsformål, etablering af filialer i andre lande og præcisering af insolvensbegrebet).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).

(Fremsat 8/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Det fjerde lovforslag i dag fra økonomiministeren drejer sig om adgang til at anvende interne modeller, når der skal måles markedsrisici, om præcisering af insolvensbegrebet og underretningspligt til Finanstilsynet om etablering af filialer i udlandet, og så er der også noget regelfor- enklning i forslaget.

Det første element er om at anvende såkaldte interne modeller, når en finansiel virksomhed skal vurdere den risiko, virksomheden løber med sine pengeanbringelser, og det har altså ikke noget med kundernes soliditet at gøre. Der er det vigtigt, når man nu skal have adgang til at bruge sine egne regnemodeller, at den pågældende model skal leve op til en hel række krav, der skal sikre, at vi stadig væk får et retvisende billede, selv om man ikke længere bruger den almindeligt autoriserede model.

I Socialdemokratiet lægger vi vægt på, at vælger en virksomhed at bruge sin egen model, skal det sikres, at det ikke giver en særlig konkurrencefordel for disse virksomheder. Det vil typisk være store banker og koncerner, som vil kunne udvikle egne modeller, men vi lægger altså vægt på fra Socialdemokratiets side, at man ikke af den grund skal kunne opnå en mere lempelig vurdering end den, andre virksomheder kan opnå.

De krav, der er stillet til interne modeller, tager netop sigte på at sikre, at der ikke kommer en skævhed ind i konkurrencen ad den vej, og vi vil fra Socialdemokratiets side opfordre økonomiministeren til at følge udviklingen i brugen af dette nye instrument i fremtiden for at holde øje med, om det i praksis viser sig alligevel at give en konkurrencemæssig fordel, som ikke var til- sigtet.

Det andet element drejer sig om at få skåret lidt mere ud i pap, at efterstillet kapital, udstedt af den finansielle virksomhed selv, ikke indgår i bedømmelsen af, om virksomheden opfylder lovens solvenskrav. Det er der tilsyneladende en vis usikkerhed om i dag; den bliver altså ryddet af vejen, og det synes vi i Socialdemokratiet er en glimrende idé.

For at Finanstilsynet kan følge med i, hvad de finansielle virksomheder har gang i af forretningsaktiviteter i udlandet, udvides pligten nu til også at oplyse tilsynet om åbning af filialer i udlandet. Hidtil har det været gældende, når fi-